

AB
153 377

1562

C. e. 40

Script. lat. recent. in Quarto

2. N. 25

II 2. e. 25

Handwritten marginal notes at the top of the page, including a reference to 'M. de Ganay Meccenati suo felicitatem'.

In hac epla exponitur

Handwritten text in the left margin, starting with 'Guidoni...'

Faustus illustri Francie Cancellario Ioanni de Ganay Meccenati suo felicitatem.

A Gerem diffusiore tecum epistola illustris cancellarie ni tantam molem sustineres, vt atlas ille celifer esse videaris. Helleboro nec pauco sane indiget, qui lo-

Helleborus

Handwritten text in the left margin, starting with 'Helleborus...'

quaciorem qua par sit, theriote referat, apud eum presertim, cui non modo superuacanea non legendi, sed ne respiciendi quidem oculi super sit. Quid enim importuno locutore stultius aut dici,

Lacone

Handwritten text in the left margin, starting with 'Lacone...'

aut excogitari potest. Itaque lacone potius qua turturem insectuar, ne & prolixior fia qua ipse velim, & tu plus equo degra-

Uranus

Handwritten text in the left margin, starting with 'Uranus...'

ueris. Extreme siquidem dementie foret, in eam me garrulitate incidere, quam in alijs damnanda dico. Guidoni rupeforti pro-

uerbiales ac morales (nescio quas) epistolas iccirco dedicandas censui, quonia nihil vnde pretermittebat, quod ad me, vlti iuuan-

du, vel ornadu attineret. Na quo altiori fastigio eminebat, co-

huaniore se pbebat in oes, preserti litterarum nominis pfectores. Quamq inter eos sum ego tanq nycitorax ad sole, vlti nihil vel-

pari admodu intuens. Ingrati mendaces item, ac es alienu con-

flates, gratissime quide apud Perlas plectebant. sed in ingrat-

tos leuiterius, qua in alios animaduvertebat, q nihil tam detestabi-

le sit, q collatu in se beneficiu non agnoscere. Maior insuper ada-

galiu apud me epistolaru acertius congerit, que nihil aliud om-

nino, preter publicu affectat. Ne semper inter chartaceu pulue-

reusq situ immarcescant. Has cui iustius, q aut tibi aut germano-

fratri deuotea, certe habeo nemine, vtpote qui vtriq vsq adeo-

obstrictus sum, vt nunq verbis consequi possim. Non mihi si cen-

tu lingue sint, oraq centu, terrea vox. Esto in faceto rure, infas-

centiores nugas offera. Arthaxerxes Persaru rex non tam donu,

qua donantis animu, exobsculatus est, Nec eos di asperrant, qui

cum tura non habeant, falsa tantum mola lient. Vale O & pre-

sidium, & dulce decus meum.

Genus qui ad vult

Handwritten text in the left margin, starting with 'Genus qui ad vult...'

P. Fausti Andrelini Foroliuensis poete regij, Ad illustre Fracie Cancellariu Guidone Rupeforte Prouer-

BIALIUM MORALIUMQ; EPLARU LIBER PRIMUS.

ARGVMENTVM EPISTOLE PRIME.

Quod haftenus in prodiscendo tantum carmine insuda-

uerit, nunc demu soluta oratione aggrediatur.

Handwritten text at the bottom of the page, including a reference to 'Olim apud...'

Sexistimare illustris Cancellarie, me eo i albo esse, in quo vlt antiqui vel recentiores oratores inscribuntur nihil certe aliud facere, q̄ aut noctua aquile, aut teludine pegaso comilcere. Oratoriū em munus, no mo primorib⁹ labijs nō gustauit, nec extremis digitis attigit, sed ne a limie qdē salutauit. Nō nihil sū conat⁹ illud peniculati emigrae, ceterū vix ad vmbra proximus accessi, q̄ opī manū artificijq; defuerit. Sub censurā alēq; tuā venit hoc (quicqd est) vmbra tūlis simulachri. Quū iudiciū habeas ad ppediculū adamussim q̄ quadratū, nō tm crepidā (vt Apelleus tutor) sed totā poteris imaginē nō indigne celere. Nihil inuenies omnino qd vlt Demosthenis, vel Ciceronis lucerna oleat. Nā in carmine pducēdo oēm ferme etatē sumpsi, atq; vtinā exquisito poti⁹, quā numero Vergiliū (vt ait Seneca) illa felicitas ingenij soluta oratiōe destituit. Nō inficiat, cū alij tū in p̄mis vlticū ille cosularis, Cicerone; alioq; latini parētē eloquij iuris (vt ait) misis cecinisse. O fortunata nata me colule roma. Felix q; adiuuante natura, potuit vtrūq; dicendi genus assequi. Ois quippe ars res pugnate natura (si Quintiliano credi) vel parū vel nihil prorsus valet. De me inter oratores (vt ingenue fatear) iure dici pōt protritū ac vulgare puerbiū. Nūqd & Sauliter pphetas? Sed volui multa degustare, quippe qui fastidietē habeā stomachum ex diutina scribendi carminis agitatioe. Qui aut fieri pōt, vt poetica quis calleat, oratoriā aut ignoret? quū ex ipso carmie pedestris oro pfluxerit. Alia est (vt scis) noscendi fili rō, alia vero cōtexendi. Exercitioe colūminat qd natura arteq; percipit, vbi absit exercitatio ibi at naturalis, aut artificialis p̄tia vt cesset necessū est, cū tota v̄tutis laus (vt preclare scriptū est a Cicero ne) in ipsa tm actione colistat. Itaq; vt demū ex tabula manū tollerē, tūltuaria succisurac; lectioe recognoui nonnullas (quoad potui) eplās, quas iam diu ad varios (sicut mos est) vel amicos vlt inimicos, precipitauerā. Eas tibi nuncupati dico deuoueoq;. Dixeris fortasse & merito quidē. Quid mihi Fauste cū epistolis istis tuis, siculis, gerris, plicisq; nūq; vāiorib⁹? Scio ego mi suauissime Guido, haud illas esse, que pclaris ac maximis tuis in me beneficij respondeant, sed vt auctoritate tua elephantos ex muscis facias, & paruo pedi magnos calceos circundes. si equi boniq; feceris, forsita ex arido pumice ea i futurū scatebit aqua,

Albo tabula apud
 Albo tabula apud
 Albo tabula apud

Quid nomine et
 Quid nomine et
 Quid nomine et

Guido
 Guido
 Guido

Vmbra aut est
 Vmbra aut est
 Vmbra aut est

Alia p
 Alia p
 Alia p

Vlticū aut
 Vlticū aut
 Vlticū aut

Alia p
 Alia p
 Alia p

Vlticū aut
 Vlticū aut
 Vlticū aut

Vlticū aut
 Vlticū aut
 Vlticū aut

Vlticū aut
 Vlticū aut
 Vlticū aut

Vlticū aut
 Vlticū aut
 Vlticū aut

Vlticū aut
 Vlticū aut
 Vlticū aut

Manu ex tabula potest adagium est autem Crasius & scholasticus A ij
 Manus ex tabula potest adagium est autem Crasius & scholasticus A ij
 Manus ex tabula potest adagium est autem Crasius & scholasticus A ij

Subscriptum vel subscriptum est ad quod scribitur a dno necessarium ut ad aliquem
 Subscriptum vel subscriptum est ad quod scribitur a dno necessarium ut ad aliquem
 Subscriptum vel subscriptum est ad quod scribitur a dno necessarium ut ad aliquem

Stephanus ex musca facit quoniam in eo q̄ ex pna re magnam que
 Stephanus ex musca facit quoniam in eo q̄ ex pna re magnam que
 Stephanus ex musca facit quoniam in eo q̄ ex pna re magnam que

Supplendit quo tempore sit

Oculus

bis oculi solio viciati, quin serpente aquilae acutius intueamur
Quorsum tendat palpans & subdola hec adulatio, nec tantum
aque lethies bibimus vt persij simus immemores, sic in assentas
tores exandescens. Bellum hoc excute totum, quid non intus
habet, ne talpas putes, q nō vlularū mō, ac lyncū, sed etiā caprea
rū oculos habeant Velim tibi persuadeas bifrontes nos Tanos
esse, in quos a tergo nequeant vel ciconia pinsere, vel asinus aur
riculas mouere, vel canis linguam exerere Te qui non nouit
tollat, illicq centones facias qui albus an ater sis nesciat. Nos aut
non potes vllō quouis pacto supplantare, qui te ab vnguiculo
ad summū capillū, quicq intus & in cute exploratum habeamus
Vna manu panem ostentas, altera lapidem celas. Quod quidē

Albom

est litum melle gladium offerre, monstrum alere, clatum clauo
trudere, tragulam iniicere, fabricam struere, palpum obtrudere
teque vestitu ac creta occultare. Introrsus turpē, sed summa in
pelle decorum. Neq; a simulata crocodilli natura alienū, qui vis
lo a se homie statim illachrymat, eundemq; mox detorcat. Hic
crocodilli lachryme tanquā sicte deustandeq; nominantur. Tis
bi qoptime quadrat, quod de ficto falsoq; amico scriptū est ab

Horatio

Hic niger est, hunc tu romane caueo Sed quid hora
tium profero, tametsi ab hieronymo & doctus & acutus appel
latur, cū sub ouina pelle cauendos lupos precipiat redemptor
ille noster, qui solus est non tam renū quā cordiū perscrutator.
piscaris tu quidē in aere, in mariq; venaris, si ex palinodia ex
orare recōciliationē credas Prius testudo lepore cursu preuer
tet, currusq; bouē trahet, quā hoc v'l a me v'l fernādo impetres.

Semel

stateram transilisti. Non est amplius hyrundo sub tectu
admittenda. Inimico reconciliato aut raro aut nūquā fidas. Im
putanda est pisci si rediens ad euasum semel hamum deprehens
dat. Stultum est dicere non putaram. Frustra Neptunum inuo
cat qui secundum patitur naufragium. Veterem pelliculam

haud

facile exiit, qui iam diū fraudib; occalluit. None omnia
tam ciuilia quā pontificia iura proclamant, eum semper mas
lum fore quem semel malum fuisse cōstitit, eodem presertim

maligni

genere. Non neq; austeros admodum, neq; inexora
biles ariopagitas dixeris. An nescis malo nodo malum cuneum
querendū esse. Si tibi machera est & nobis vrbina, sua est & for
micis ira, si a fronte a tergoq; diligentius considerasses in eadē

Al

ij
piscari
Te studo le porē pūg
Stultū est
ne se melle gesta id dicit rogant q; pūg et dicit q; est no putandē & no
scribatur q; na cūpūa

Corpus et aquila aua
ha pūg acutissimi vūg

Lethe

flumē d' pūgale b;
q; mēpūg l'arim ob
lūio: quid si quis quō
apud d' pūg op q; o q; pūg
pūg d' pūg d' pūg q; pūg
pūg d' pūg d' pūg q; pūg
pūg d' pūg d' pūg q; pūg

Tanus

frat in q; ha no
pūgūm pūgūm q; pūg
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm

Adon

gladiū offēd
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm

Tragula

quod facit
ad fare est d' pūg ad d' pūg
endū pūgūm a filia pūgūm
in d' pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm

Palp

quod facit
ad fare est d' pūg ad d' pūg
endū pūgūm a filia pūgūm
in d' pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm

Vestitu

quod facit
ad fare est d' pūg ad d' pūg
endū pūgūm a filia pūgūm
in d' pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm

Palmasia

quod facit
ad fare est d' pūg ad d' pūg
endū pūgūm a filia pūgūm
in d' pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm

Stultū

quod facit
ad fare est d' pūg ad d' pūg
endū pūgūm a filia pūgūm
in d' pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm
pūgūm a filia pūgūm

*per fontem et regis similitudinem pro ad puppim dicitur, ac sine rei dicitur pro a cuius dicitur pro
manus est puppe ante puppim dicitur, et ab omni mala persona dicitur et mala rem rema manam
si in puon gprua pmdyffis ab dno rff ad pnt x p p p p p*

*per fontem
manus est puppe
si in puon gprua pmdyffis
ab dno rff ad pnt
x p p p p p*

proa ea puppi remū duxisses ab ouocq; ad mala vsque ahenus
int nos murus sterisset. Te ut eitem⁹ ansam dedisti, fenestrāq;
aperuisti. Capra gladiū quo mactaretur adinuenit. Faber quas
fecit compedes ipse gestat. In expuentē recidit quod in celum
expuit. Suo forex indicio perijt. Potes tu q mali fontem reperi
sti, tuocq; iumento accersisti, cum ouidiana phyllide non immes
rito conqueri. Heu patior telis vulnera facta meis. Proprio li
gone seipsum percutere, vinctaq; sua cedere, ac in factam a se fo
ream decidere, quā imprudens incantumq; sit, vel lippis atq;
tonforibus notum est. Esto in pristina nostram necessitudinem
recipiaris, dic sodes, dic inquā, cui nā vsui esse possis, i re prefer
tim litteraria: ei nempe cui & canis in balneo. Quid graculo cū
fidibus: quid asino cum lyra: quid sui cū amaricino: vide quā
te faciamus, vel laudantē vel vituperātem, vino vendibili haud
opus est suspensa hedera Canis qui plurimū latrat perraro mor
det. Qui ex seipsis dependent, & tibi & tuis simillimis laque
um madant, mediumq; vnguem ostendunt. Nom elephas cur
licem, nec dentati edentulos curant, Puerile est, fulgur ex vi
tro metuere. Vale.

*Capra
gladiū quo
mactaretur
ad inuenit
Faber quas
fecit compedes
ipse gestat
In expuentē
recidit quod
in celum
expuit
Suo forex
indicio perijt
Potes tu q
mali fontem
reperi
sti
tuocq; iumento
accersisti
cum ouidiana
phyllide non
immes
rito conqueri
Heu patior
telis vulnera
facta meis
Proprio li
gone seipsum
percutere
vinctaq; sua
cedere
ac in factam
a se fo
ream decidere
quā imprudens
incantumq;
sit
vel lippis
atq;
tonforibus
notum est
Esto in
pristina
nostram
necessitudinem
recipiaris
dic sodes
dic inquā
cui nā vsui
esse possis
i re prefer
tim litteraria
ei nempe
cui & canis
in balneo
Quid
graculo
cū
fidibus
quid asino
cum lyra
quid sui
cū amaricino
vide quā
te faciamus
vel laudantē
vel vituperātem
vino vendibili
haud
opus est
suspensa
hedera
Canis
qui plurimū
latrat
perraro
mordet
Qui ex
seipsis
dependent
& tibi
& tuis
simillimis
laque
um madant
mediumq;
vnguem
ostendunt
Nom elephas
cur
licem
nec dentati
edentulos
curant
Puerile est
fulgur
ex vi
tro metuere
Vale*

ARGVMENTVM EPITOLE .III.

Q; eneis ab omnibus intelligatur, dubiam has
bens cum Iliade palmam.

Contra fluminis tractum adniterer (suauissime Des
li) si te minimo prouocarem, essemq; Icaro ac Phae
tonte, ne dicam gigantibus audatior, Si te qui emun
ctas purgatasq; nares habeas, naso suspenderē Non cuiusq; est
nasum habere, nec Chorintum petere, sed sepius holitor valde
opportune loquitur. Latet & sepius sordido in pāno sapientia,
non sum ego neq; Harpocrates, neq; angerona, quorum alter
ab egyptijs, altera ab Romanis obligato obliгатоq; ore depin
gebatur ad silentiū videlicet indicandum, vnde vice prouerbij
a Lunenale vsurpatur, digito compesce labellū. Noscis dentem
esse lingue claustrum, ne aut tanquā cicada obstrepat, aut rana
seriphia obmutescat. Tantalus ob garrulitatem ad iferos est de
trusus. Amicle autem tacendo periēre. Omnibus in rebus (tes
te philosopho) damnāda est defectio Ne simus ex his de quib;
dicit Horatius dum vitant stulti vitia in contraria currunt. Cui
astipulatur & Neothericum illud adagium, haud quāspex

Mal fonte dperu suozumue

to afferend de ipse et in plurimum dicit solet qui
sibi ipse malorum multitudinis affertit y lau
in amphitruoe ipse ho sibi a me malidrem
cessit in uero suo

Proprio ligone sua paterie

Omnia sua rebere in facta at se faneam
dedit adogia hie sensu ede ad supioribz
quid licet alijs et alijs uerbis dperdit Ina
pat in eos quise metipso suosqz lareant
et arguit

Lippus dicit qui habet oculos hu

more uaratos hunc lippudo pro tali ei
no amparit

Canis in balneo puerbude

et rectus et lippid in eos qui se ipse dunt
et quibz usu tu esse no pnt dperdit
agn: Eund em niquit facit theologg aut
physiq in ludo lano? Alpe et gria dunt
id qd canis in balneo In balneo naqz nullz
est canis ipse

Quid graulo ad fidibz quid ad

amariand sui In hote mris et dgenio
rossud: qui hie aliquid uoris pening totum

Asing ad lyra superioribz no

quid in hote dperdit et rasset Sic
in: cano apud antu gel: Si quis mihi
ang filiz plurime in p. miferis
gignit i si emd omi lyrae, asini ad lyra
ephedes dte

Unio uendibili hand opuse

suspefa hedia pmoner: est quo dunt
na uente no eged alioru pmijs et lau:

st telo
alten
ad cupc
si lora
pra
and quo
mip
in
madian
bi op
m
m of
d qd
olum
lu dnt
pied
dy of
h. loglo
dunt
dunt
reg in
pmit
d qd
mip
mip
Chel
hang
no luv
gomol
pno
p. p. p.

Handwritten marginal notes on the right edge of the page.

[Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

[The main body of the page contains several paragraphs of extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the leaf. The text is too light to transcribe accurately.]

nandum. Incidit in scyllam cupiens vitare charybdim, seu mas-
uris & aliud Incidit in prunas cupiens vitare patellam, non ab re
Flaccus inquit. Est modus in rebus sūt certi deniq; fines. Quos
vltra citraq; nequit consistere rectum, quare vt est apud Home-
rum Circe Vlysem admonebat Extra vndam & fumum lon-
ge cōpelle carinā. Qui v̄o errantē intuetur, neq; mutire quic-
quā audeat, ac si oleum in ore ferat, non tam in culpa est quā si il-
le idem aberraret. Sicut apud Athenienses piaculū erat, erran-
ti viam non monstrare, ita & monstranti non credere. Neq; sus-
percilium corruges, si Cato in Catonem inciderit, ac tecū plau-
stro loquar. Nec remulco, sed plena vtar velificatione. Aus-
diendus semp̄ est, cui (vt Lacedemonio Apollini) quattuor ins-
unt aures. Bos lassus fortius (vt refert Hieronymus) pedem
figit in quem iunicus seu Darhes in Entellū procumbit, quor-
sum hec ē vt intelligas in Eneide, quā tu propediem es aggres-
sus agnū natitare, leonemq; submergi, neq; in ea reperiri qd̄
pueri clamitant sese in faba reperisse. In virgiliana ruce, quo ala-
tior nucleus absconditur, eo ignotior medulla latitat, nec eam
queuis sus penetrat, Eneidos ego glaciem Parrhisij abscondi, fo-
resq; aperui, nec semel coact⁹ sum caput scabere, viuosq; ac cru-
dos vngues arrodere. Non enim mihi, neq; intus canebam. Ni-
mirū circulum absoluit atq; omnium punctū refert qui Gor-
dij nodos in Eneide veluti Alexāder gladio dissoluat, quisquis
secus censeat cornicum oculos confixerit. Habet virgilius cum
Homero dubiam (vt Satyricus testatur) facientia carmina pal-
mam Vrsina lingua ita Eneida effigiauit, vt instar mūdi (aucto-
re Macrobio) construncta videatur. Nam vt mūdus, ita & ene-
is rerum diuersitate cōcinnatur, si Crassi grauitatem. Crispi bre-
uitatem, Frontonis siccitatem, Ciceronis copiam, Plinij Syma-
chicq; pinguedinem floriditatem Si deniq; Liuij lenitatē, torren-
tisq; impetum requiras, in vna tantum Eneide comperies, que
quidē vna est in oībus, & omnia in vna. Desumat illius vindex-
mia ex varijs hinc inde racemis vndecim annos selecta, eoque pre-
lo expressa, quale antea latini degustarant nunquā. Defecatur
& in ea vinum omniū palato ambrosia nectareq; suauius. Vix
incepta Vergilio eneidos tanta fuit fama, vt Sextus Propers-
tius predicare non dubitauerit.

Cedite Romani scriptores, Cedite Graij

Nescio quid maius nascitur **I**liade.
Cui Ouidius astipulatur scribens. Et profugū Eneam alte pris-
mordia Rome. Quo nullum latius clarius extat opus. Maro
ad Augustum rescripsit de Enea suo, tantā quidē rē inchoatam
esse, vt pene mentis vitio defecisse videretur. Papinius Vergilij
Simia non erubuit Thebaida duodecim a se annos elucubras-
tam hisce versibus alloqui, Nec tu diuina eneida tenta Sed lon-
ge sequere, & vestigia semper odora, **A**lexāder Romanus Im-
perator dormiturus iubebat semper cervicali Vergiliū suppo-
ni, sicut & Homerum Alexander Macedonum rex, ille vt ad
Eneae hic ad Achillis typum sese fingeret, Vergilius nullius ex-
pers discipline, neq; laude (vt inquit Macrobius) extollitur, neq;
vituperio deprimitur quē Augustinus scribit, propterea a par-
uulis legi, vt videlicet poeta omnium preclarissimus atq; opti-
mus teneris annis imbibatur, nec ita facile obliuione aboleri
queat. Caue igitur ne illotis pedibus tam diuinam interpretatio-
nem attentes, sis & caput absq; lingua pedariameq; sententiam se-
quaris, neue canis ex illo bibas. Caue inquā ne remis velisq; na-
uiges, & sero phryx sapias. Ardea incassum aquā culpent **V**tes-
re vsurpato ab Augu. Cesare prouerbio, spende bradeos. **I**dē
festina lente, nā vt Catoni placet sat cito, si sat bene. **A** seipso fal-
litur, qui sibi est aut Suffenus, aut Menius, Sese autē fallere ni-
hil est neq; vanius neq; perniciosius. Vale.

ARGVMENTVM EPISTOLE. .IIII.

Non esse antiquatis, obliteratisq; verbis vtendum.

Oleo in immensum q; haectenus ad parietē, seu potius
ad mortuū verba fecerim, qd'q; sis asinus stramē plu-
ris faciens, quā aurū, etenim mētis inops est, qui sanctū
canidet, ante suē rosas, margaritasq; dispergat. Si cogitassem ni-
hil retibus trahere, nunq; certe pressissem, quē cogor in pntia pol-
licē vertere. Surdo a fello narrata est fabella, quū dolā, qua tu ad
rubricā leuigareris attuli Quid loquendi sartagine abuteris, ac
mecū qsi cū matre Euādrī sermocinaris? **V**et' rancidūq; lardū
sapid, q' xba multis iā scis obliterata, & a sequenti demū etate ex-
auctorata reuocare i lucē studeat, spq; i ore habeat, aut venēosū
Accū, aut verucosū Pacuniū. Quēadmodū & is q' p fursureo
pane apludā, p fetido vino floces vsurpabat, **E**t i perator hadria-
nus adeo vetustatis amator, vt Ciceroni Catonē Vergilio **E**ns

Vulgus amicitias vultuque plures

nū. Salustio Ceciliū pretulerit, eademq; iactatione de Homero ac Platone iudicauerit. Quoties quoties admonui vt & atticis Gellij noctib; inuigilares, & in Macrobij apud Vectium symposio cōuiuareris, illic si preceptorē nō austris immisisses, audiuisse vtiq; viuendū esse moribus preteritis q; honesti, q; sobrii, q; modesti fuerint, presentibus autē v;bis loquendū audiuisse, & C. Cesarē a toto cetu summo plausu exceptū Qui primo de genealogia libro scriptū reliquit, insolens atq; infrequens v;bu tanq; scopulū euitādū esse Nisi vsu renascat, penes quē vis est (vt testat Horatius) & norma loquendi. Saltantē camelū facit, q; antiquā recētorib; ruditatē ostēdet. Infecūdi quippe ingenij est premonstrantē (q; illi debet plurimū) nō excedere. Haud īmerito posterī & de deo & de natura conquerent, si qd' maiores, vel labore v; industria excogitarūt, nō possent & miores illd' idē & meli; fortassis cōperire, dūmō ea rerū curiositate exagitarent, ad quā prisci neruos oēs intēderūt. Nō alijs nec plurib; certe mēbris q; & nos sim; cōpacti erāt, necq; ingenio nepotib; prestarēt, nisi p; gnauitate ignauia, p; cōtēplatione torpedo, p; vigilia somn; obreperet. Quo iunior eo sane p;spiciatior. Es tu me hercle senex bis puer, imo sp; puer. Nō addam ampli; ne v;bu quidē vnū Inexpertū est agricolē annosam arbore trāsplātare. Quis funē in puteū demittat, scienterq; deiectū extrahat? Dure ceruici paranda est securis. Vale.

ARGVMENTVM EPISTOLE. .V.

Non habendum esse cum femina commercium.

Utereor mi Francisce ne aquā in crib; ingerā, bouēq; ad ceroma mittā, q; scilicet ad corpus scribā absq; pectore. Quippe qui sis vel pistillo retusior, vel betho aere crassior. Nonne iure cēsendus es horreste labeoneq; insanior? nonne exclamare libet satyricū illud Q; medici mediam ptundite venā Cū meretricia voragine vsq; adeo immergaris, vt ide ebullias nūq;. Cur anticyrā nō aduolas, vt illic helleboro cerebrū expurges. Ira naso decidat dū te aceto abluā, dumq; hule; ad viuū atūgā Qui quod nūc dedit agit, qd' nō vult adiuuenit. Nescis insane nescis feminā amplecti, nihil aliud omnino esse, quā aut hamum deuorare, aut diaboli viscario intricari, aut in sinu ignem quo exuraris deferre. Virum enim ac mulierem tanquā ignem, paleamq; nunquā insufflare cacodemon

cessat, donec et accēdat, & īflāmet. **M**liebre p̄mertiū eq̄ p̄fecto,
atq; igniūoma chymera cuitādū est, **S**emp flāma fumo est p̄xia,
stipula quū p̄ximat, statim ignē incēdit, oleumq; flāmis adijcit
Quoties feminā adis, existimes te inferni (vt ait Hieronimus)
ianuā ingredi, sathanēq; sagitta penetrari. **F**emīa siquidē fuit ab
īnitio pcti aucupatrix, eritq; sp̄ inexhaustus malorū fames, qđ
nō ignorās **O**rigenes, feminā īquit eē pcti caput, diaboli arma,
paradyfi expulsionē, delicti matrē, antique legis corruptionē.
Nullū extat in femina mēbrū, qđ vel auaritiā, vel latrociniū, v̄l
proditiōē, vel ingluuiē, vel luxuriā hoīes brutificanti ē, nō res
doleat. **P**ro qb̄ explēdis, quid cōtra ius fasq; p̄petrauerit, tum
maiorū tū minorū exēplorū adeo lat̄ ē campus, vt satius sit tace
re, q̄ pauca dicere **N**unq̄ alta excogitabit, q̄ feminarū accessib̄
gestiat. **S**cortū si, vt cepisti, cōsectaberis, ex plumoso statim gla
ber fies, viuusq; ad cutē tōdeberis. **I**llđ em̄, vt nō īscite a Plauto
scribit, mare est, vt est, qđ des deuorat, nunquā abundat, immo
mare non est mare, sed meretrix mare ē acerrimū **E**thiopē deal
bat q̄ feminā collaudat, **B**onā vel nullā vel phenice rariore p̄pe
ries, **E**cqđ demū coit̄ ē, nisi viriū eneruatio, & vt Hippocrates
pdidit, leuis qđā morbus comitalis. **Q**uapropter interrogat̄
Pythagoras qñ cōcubendū esset, cū te ip̄o (rñdit) infirmior fie
ri volueris. **V**ulgatū ē & apđ grecos adagiū de milesijs, q̄ luxu
nequitiaq; diffuētes, oē virilitatis robur pdiderant, palai potes
analcimoi milesioi, id ē milesij quondā fortes ac si euiratos effe
minatosq; dicerēt. **C**ur igit̄ porc̄ ex Epicuri grege īuolueris?
Cur latrine stercore depasceris? **C**ur sentine sordes imbilis. **C**ur
sardanapaliū centiū ad libidinē plumis obdormitas, stertisq; qn
ta dū līnea tāgit̄ vmbra. **N**ōne in mētē venit Epic̄ter̄ ille philo
soph̄, q̄ interroganti Hadriano impatori quidnā amor esset,
Respondisse fert̄, **O**ciosi pectoris molestia, in puero pudor, in
virgine rubor, in semīa furor, in iunene ardor, in sene risus, in
derisore delicti nequitia. **A**n ignoras luxuriā leonino capite ser
pentinaq; cauda depingi? qm̄ voluptati foror est tristitias & pe
nitētia merorq; comites subsequunt̄. **F**acile syrenū cant̄ preter
rit q̄ vlysem agat. **V**eneris stimulos diffringes, si sociū fugias,
studiū frequentes, cōtemplatione rapiaris, ab imodico cibo vis
noq; abstineas. **O**ciōsa quippe mens p̄ illicitas sepī cogitatiōes
euagatur, a quib̄ abest semp̄ sublimiū rerū meditatio. **A** comi

co insup poeta docer), sine Cerere & Baccho Venerē frigesce
re, qa (vt Hieronymi v̄bis vtar) Proxīa sūt ori genitalia Vinū
in quo (teste ap̄lo) luxuria ē, ebrietatis incestusq; origo fuit. Noe
primo repto a se vino inebriatū, & demū a filio derisum cōstat.
Lothopeā patrē, cū filie inebriassent, ad incestū atq; infandū cō
cubitū illexerūt. Vt hoīcicuta venenū ē, ita & vinū, sicuti scribit
Aristoteles ad Alexandrū. Nec iniuria Anacharsis retulit vitē
vvas trīs pducere, vnā scilicet voluptatē, alterā ebrietatis, tertiā
cōtumeliarū. Retulit & Esopus p̄mā craterā ad sitim, scd̄am ad
hilaritatē, tertiā ad voluptatē, quartā ad insaniam p̄tinere. Dido
Virgiliana exoptat in mensā Bacchū letitie datorē, q; & ali⁹ sic
furoris minister, q; Alexandrū illū magnū impulit ad interimen
dū cōuiuā, quē proximiorē charioremq; habebat, nec nō ad dis
ruendā Persepolim cōspiciū totius oriētis caput. Longe plura
dicerē nisi hac de re vberius scripsissem eo in ope, qd̄ de domes
ticis externisq; cōuiujs inscribit. Vt igit̄ receptui canā summas
timq; cū Hieronimo cōcludā, nō tā ethnei ignes, Vulcania tel
lus, nō vesu⁹ & olymp⁹ tantis ardorib⁹ estuat, vt iuueniles me
dulle vino plene, & dapibus inflāmate. Vale & memineris lux
uriosam iuuentam senilem esse penitentiam.

ARGVMENTVM EPISTOLE. VI.

Temporis iactura nihil esse, neq; p̄nitiosū, neq; detestabilē.
Icuti & assentari nescio, ita & mentiri non possum, si
vel illud vel hoc possem, neq; in te, neq; in alios certe
abuti vellē. Domicianū videlicet imitat⁹ Agnitos po
stremo a se adultores reijcientē, & Epaminundā ne loco qdē
mentiētē. Assentari parasiticū est, mētiri vero: in qd̄ graui⁹ apd̄
persas aniaduvertebat; aut fraudulentū, aut irrisoriū. Socrates q;
primus moralē philosophiā ex celo in terrā deduxit, nefas esse
arbitrabatur aut veritatē oculere, aut mendatiū cōcedere. Ne
azellus impungentē recalcitres, errātēq; in viā ducēti eque grās
ac terrestri deo agas. Hō nanc; homī deus est. Vtar aut̄ laconica
dicendi breuitate, vt itelligas posse me et angusta copiose (a ver
bo absit inuidia) & copiosa strictim differere. Nō possū nō suc
censere te natū esse, vt tm̄ nūerus sis, ac fruges absumas, brutūq;
referas nō hoīez, nec certe videas nisi solū qd̄ adest quodq; p̄ns
est, vti bestia rōis expers, qua q; abuti⁹, is est iure inter pecora cō
numerandus. Si siŷphi saxū reuolueres, nō ita sineres iuuentā in

uentū abire **N**ec esses pythagore oblitus precipientis duo tem-
pora esse q̄ maxime consideranda, mane scilicet & vesperā. **O**b
id a sebat **C**ato reddendā esse ocij rationem. **S**cribit & idem cui
Cicero astipulatur, primū **S**cipionē africanū nuncq̄ minus solū
fuisse quā cū solus, nec minus ociosum q̄ cū ociosus esset **O**ciū
quippe absq̄ litteris mors est, inquit **S**eneca, ac viui hominis
sepultura. **A**ntonius pius insequentis temporibus adeo haben-
dam rationem ducebat, vt a minimo quoq̄ sciscitaret quidnā
de se diceretur, emendans que bene reprehensa erant. **T**empo-
ris iactura nihil est neq̄ perniciosius neq̄ detestabilius. **L**ucro
apponitur quicquid vel die vel nocte elaboratur. **S**olon vnus
ex septē sapientib⁹ dicere solebat, se quotidie aliqd addiscentē
consenscere. **P**lato ita libros affectabat, vt rex **D**ion suis dice-
ret, **A**ristippus semper pecunias petit, **P**lato semper libros. **I**n-
grediens lectū **A**ristoteles, plumbeam manu pilam sumebat,
que cū in subiectū vas eneū decideret, dormientem ad studiū
excitaret. **C**leantes puteorum aquas hauriebat, noctuq̄ hortos
irrigabat, vt interdū commodius posset in studium philoso-
phie incumbere. **V**nde vulgo phreanthles, id est hortorum ir-
rigator cognominatus est. **A**pelles picture venustate insignis
nuncq̄ tam occupatam diem egit, quin artis lineā duceret. **Q**d
& in prouerbiū cessit. **N**ulla dies sine lineā. **P**linius perire om-
ne tempus arbitratur, quod litteris non impartiretur. **T**anta
illi erat temporis parsimonia, vt cū lector quedā perperā enun-
ciata repetisset, dixerit ea interpellatōe se ampli⁹ decē versus per-
didisse. **O**rigenes neq̄ cibū sumebat absq̄ erudita lectiōe, neq̄
man⁹ habuit vnq̄ pugillari vacuas. sp̄ meditabat̄ **H**ieronim⁹ qd
ad dei tabernaculū afferret. **A**ugustin⁹ **H**ieronimū obnixe orat
vt se nō tanq̄ in scripturarū campo ludentem, sed in montibus
anhelantē adiuuet, qui q̄uis et senex et episcopus esset, tamen
paratus erat (vt ip̄e inquit) a puero nondum anniculo edoceri.
Taceo numerosam exemplorum syluam, ne ea composito coe-
gisse in vnum videar ad inanē potius ostentationem, quā ad
legitimam tui & admonitionem & reprehensionem. **V**t preteri-
ta vnda relabi nequit, ita nec elapsū tempus repari. **S**ecūda
currus rota, tametsi eodem in temone, nuncq̄ tamen potest pri-
mā attingere. **A**d quod alludens **P**ersius sic ait i ignauū ad merie-
diē vsq̄ stertentē. **N**ā q̄uis p̄pe, q̄uis temone sub vno. **V**ertē

tem sese frustra sectabere canthū. Cū rota posterior currat, & in
axe secundo. Arbitraris forsitā sp̄ imberbes te malas habiturū
O quātū est in rebus inane, si mortales eodē ī statu vsquequaq̄
permanerēt, frustra igit̄ hominē & Cato bullā, & Seneca vas
quassum fragileq̄ iactatu nuncupasset. frustra Manili⁹ cecinisse
set. Nascētes morimur, finisq̄ ab origine pendet, frustra senex
ille Idume⁹ exclamaret, sese sicut fenū aruisse. Quorsū idē desse-
ret hoīem quasi florē egredi coneriq̄, ac velut vmbra aufuge-
re. Quorsum antiquitas genio flores offerebat, nisi vt esset quā
ocyllime vite nō immemor, q̄ flos mane virescens & ante ve-
perā arescēs, hūane vite typū imaginēq̄ p̄ se ferat. Nemo nos-
strū est mane q̄ (vt refert Seneca) pridie fuerit, quū fluminum
more rapiamur interq̄ loquēdū īmutemur, quēadmodū fluct⁹
fluctū, sic & dies diē trudit, vñ sit vt nō ab re Flaccus dixerit.
Singula de nobis anni predant̄ euntes. Quid plura? si longissi-
mā nram vitā cū eternitate cōferas, in eadē pene breuitate erit,
qua bestiole quedā sūt, quas Aristoteles Cicerocq̄ cōmemorāt
apud flumē ab Europa pontū influens, vno eodēq̄ die & nascē-
tes & morientes. O quā verissimū est Horatij carmē. Vite sum-
ma brevis spem nos verat inchoare longā. Multa siquidē inter
os & offam. mlt̄a inter manū & mentū. multa īter calicē & su-
p̄ma labia accidere p̄nt. Sicuti Anceo Antinoocq̄, ac Chalcanti
euenisse legīt, vt obiter Andragorā Cornelij Senectiōnē Ce-
sares duos Aulū Pōpeiū Lucij Vallā Iulij medicū Appium
Saniseiū Anacreontē poetā repētino inopinocq̄ fato oppressos
conticescā. Ista & id genus alia pensitabis si tibi occurrerit Qui
dianū hoc distichon Dum vires anniq̄ sinunt tolerate labores.
Sic vobis nullū tps̄ abibit iners. Preparaes senectui nō iniussim
a Platone viaticū, nulliq̄ casui obnoxiiū, vt quo te cōferas illud
tecū tāquā securus Bias deportes. Inexhaustum indefensumq̄
Herculē imiteris, qui ī ea qua tu es adolescētia, voluptarias oēs
illecebras abdicauit, seque vni tantū virtuti addixit, q̄ voluptas
momentanea sit (vt voluit plato) malorū esca, virtus aut̄ eter-
na laborū merces. Neq̄ Achillē aspernandū putes, qui breuē
(vt est apud Homerū) vitā maluit cū gl̄ia, quā lōgissimā absq̄
gl̄ia, sp̄ Catonē p̄ oculis habeas, quē affirmat Cicerō ita ad extre-
mā vsq̄ senectutē vixisse, vt se frustra natū nō existīaret Vale.

ARGVMENTVM EPISTOLE .VII.

B

¶ Quod pueri ab optimo preceptore candidis tum
litteris tum moribus sint imbuendi.

S Pero certe pilā fore meam Franciscæ amantissime, si
neq; tu sis rubro arefacto perfractior, neq; ego asellū
male parentē in rupes protruseri. Adhuc hastam nō
abijctio nec harene cedo, in quā cū tecū digladiatur⁹ descenderi,
haud in reticiarū (si sapias) ferula depugnabis, sed digitū exes-
res, herbamq; (ni fallor) porriges, neq; turnum pudebit Enee
manu cecidisse, imo toto audiente teatro exclamabis Tua est
Fauste Lauinia coniunx, Constans ferro minus transadigam,
vt te demū penitentē intuear, neq; preceptoribus monita veluti
aquā mortario cōtendentē. Quis nō mare celo commisceat, vt
eandē cantilenā recinā quū tu vis pubescēs studeas q̄tidie, nūc
hoc, nunc illud scortū demolere vt Salax ille iuuenis, a Catone
Censorio redargutus, q̄ semper fornicē inhabitaret, & quod
iniquiore animo est ferēdū, a pedagogo nō mō non reprehens-
daris, sed tota impune suburra permittaris sparsisse oculos. Am-
bo certe digni estis, qui ad areopagum citemini, cui nisi vtriusq;
vite ratio cōprobetur, haud mediocrē (vt par est) penam lues-
tis. Non ita p̄fecto lasciuies, si fuisses ab eo, vt decuit hec edo-
ctus, iccirco puerū pretexta indui, vt ex purpure rubore inges-
nuitatis pudore regat, cordisq; figurā in bulla ante illius pectus
annexui, vt eā inspiciēs demū se hominē cogitet, si corde presti-
terit, Sumpta autem virili toga, amplius non oportere nucibus
ludere nec a senis latere, quoad possit & liceat vnquā discedere,
sicuti & Alcibiades a Socrate, & Cicero a Scuola aut nūq; ab-
cesserunt, vt verū esse videatur, quod a Satyrico poeta cōscrip-
tum est. Quedā cum prima refecentur crimina barba. Alia vita,
alia dieta, alij dies aliam vitam, aliosq; mores postulant, Non ea-
dem est etas, nō mēs, Paulus Christi apostolus, quū esset ad
modum paruulus, omnia vt paruulus & loquebatur & agebat,
demū vir effectus omnino paruulū euacuauit, vetusq; fermen-
tum expurgauit. Preceptor qui non tam litteris quā morib⁹ in-
signitur, est cum ab alijs tum a te potissimū eligendus. Oportet
enim puerum (si Aristoteli est credendū) perinde a pedagogo
atq; cupiditatē a ratiōe gubernari. Natura tenacissima est eorū,
que rudibus animis perceperit, Iuxta Flacci carmen, Quo se

mel est imbuta recens seruauit odorē **T**esta diu, **V**erū deteriora vsq; adeo tenati⁹ inherent, vt elui possint nunq;. **Q**uando facilius bonum in peius, q̄ in bonū vitia conuertuntur. **S**partani ciuū suorū oculos a contemplanda asiatica ionicaq; luxuria retraxerunt, cum aliquanto faciliore virtutis ad luxuriā, quam luxurie ad virtutē transitum viderent. **L**eonydas pedagogus **A**lexandrū **P**hilippi **M**acedonū regis filium vitijs quibusdam imbuūt, que robustum, & magnum quoq; regē sunt prosequuta. **N**eq; **A**ristoteles, cui ille postea operam dabat, potuit vitium extirpare a puerili institutione imbibitū, adeo a teneris (vt inquit **V**irgilius) assuescere multum est. **P**lato cum quendā alia ludentem redarguisset, ille autem diceret, quā parua o **P**lato reprehendis **A**t non parū est (respondit) consuetudo. **Q**uis platonem nō audiat in libro de sanctitate admonentē in primis iuuenū curam suscipiendā esse, vt quā optimi viri fiant, quem admodū bonū agricultorem teneriores primū plantas curare decet, ac alijs deinceps providere. **S**i scole litteris pdesent, moribus autem obessent, potior **Q**uintiliano videtur bene viuendi ratio, quā vel optime sciendi. **P**lura quidē scire, aut bene beatq; viuere summam esse laudem affirmat **A**ugustinus, si facere vtrunq; non possis longe melius esse bene viuere q̄ plura scire. **P**ercunctante quopiam quenam pueris discenda forent, hic inquit **A**gesilaus quib⁹ viri vsuri sint, **S**ed quoniā **H**oratius memorie prodidit, neminem absq; vitijs nasci, optimumq; esse qui minimis vrgeatur. **P**receptoris virtutes, non vitia sunt imitanda, sicut **R**ome apher quidam, qui preceptoris alioqui eruditissimi, se omnino emulum putabat, si eius lingue stridorem & oris tantum vitia exprimeret. **N**eque vitij esse ait **H**ieronimus hominem vnum laudare in alijs, & in alijs accusare. **E**xtollit in **T**ertuliano ingenium, sed heresim damnat **I**n origene miratur scripturarum scientiam, non tamen recipit dogmatū falsitatem **I**n didymo, & memoriam & super trinitate fidei puritatem predicat, i ceteris que **O**rigeni male credidit, ab eo se retrahit. **Q**uē admodum doctus preceptor, ambobus (vt aiunt) brachijs stricim est amplectendus, ita & indoctus manibus pedibusq; reijciendus. **N**emo non esurit, qui cum famelico degat, **E**x imperita officina, non nisi expers artifex exit **M**ali cornu malum ouum nascitur. **M**ala arbor haud bonus fructus par

rit. Alcybiades pugno magistrū percussit, qui se nō intelligere
 Homerū fatebat, adiuitq; aliū homeri nō ignarū. Alexandro
 magno impensius adhereas dicere solito, se a Philippo p̄re viuē
 di, ab Aristotele vero preceptore bene viuendi rationē & cām
 esse assequitū. Philippus eplām ad Aristotelē scripsit, qua dijs
 grās agebat, q̄ sibi cōtigisset Aristotelis tpibus Alexādrū nasci.
 Hoc etiā de Socrate fecisse Platonē cōstat. Iure igit̄ cecinit Iuue
 nalis. Dij maiorū vmbris tenuē & sine pōdere terrā, Spirātesq;
 crocos & in vrna perpetuū ver. Qui preceptorē scū voluere
 parentis Esse loco. Dedi absynthiū melle (vt sentis) cōditum.
 Dulcia vermes nutriūt, amara x̄o aut expellūt aut enecāt. Va.

ARGVMENTVM EPITOLE .VIII.

Labores ocio anteponendos.

Est mihi sane q̄ difficillimū Philippe, oīm q̄s terra sus
 stinet ignauissime, aut aruncā aut venusinā in te saty
 rā nō scribere, qui in vtrancq; aurē, ac in vtrancq; oculo
 lū ceu vitulus marinus ita obdormites, vt a Sōno ipso, videaris
 eo ramo quassatus, quo virgilianus palinur^o soporatus depre
 susq; est. Nec a graui isto letargo queas neq; a me neq; ab alio
 excitari, quis aqua calidissima abluaris, voceq; stētoea iterū atq;
 iterū cōclamiteris Gliris somno turgescis. Q̄ dubie cene assue
 scas Esopi patina soporem irritat. Ad nature necessitatē somno
 est indulgēdū, qd' amplius est, ad inertia, pernitiēq; est. Additur
 vite, qd' somno demit. Nā dū aliqd (vt ait M. Varro) mussitam^o,
 pluribus certe horis viuimus. Audi qd' de somno (vt alios in
 terim cōticescā) dicat Quidius Stulte qd' est somnus, gelide nisi
 mortis imago. Longa quiescendi tpa, fata dabūt. Disce & a Plin
 io, gallos excitandis i opa mortalib^o, rumpendoq; somno esse
 a natura genitos, cū sole cubitū eūtes, quintaq; castrensi vigilia
 ad curā laborēq; reuocātes. Nec solis ortū cautis pauentes ob
 repere Agesilaus lacedemoniorū rex somno eo (vt refert Plus
 tarchus) vtebat, nō qui imperaret, sed cui a rebus gerendis im
 peraretur. Alexander magnus dicere solebat, duobus se potissi
 mū causis mortalitatē fragilitatēq; hūanā intelligere, somno scilicet
 & coitu, quas sola nature infirmitas pararet. Studio aduers
 sāt somnus. Illud elucubratiōis est, hoc aut laxationis aut desis
 die. Sim^l flare forberēq; difficile est. Nasturtium, quo perse pro
 somno vtebant, nō papauer, tibi est edendū, ne eorū silis efficia

re, qui & oculi laboribus, & rubiginē splendori prestare putāt. Si
tuis te pingo coloribus, mihi tñ istic neq; serit neq; metit, nolo
tibi esse nec tutor nec patrius. Sed ne a more Horatiano sim
alienus Alba linea, oēm vite colorē exequor. Satyricorū ptes sūt
ne sibi qdē ipis parcere, vt demū ī alios tuti⁹ liberiusq; inuhamt.
tuto linguā cōtra ceteros strigit, q; anteriore sese mātica intueat
Est em Scenico nō indignū, si Clodius accuset mechos, Catili
na Cethegū In tabulā sylle si dicāt discipuli tres. Et de virtute lo
quuti cluue agitēt. Nemo non nouit Ciceronianū in Catilinam
morsū, debere oī vitio carere, qui ī aliū sit paratus dicere. Ecqd
demū inertia est, nisi nascēs in latebris lāguor, ex otio torporeq;
proueniēs, qui qdē ab Atheniensib⁹ nō aliter in forū, q; delictū
aliquod protrahelat, vt ad laborē industriāq; exercitareēt. Tibi
aurē qdē vellico, ceterū penelopes telā retexo. Quū tu cuculo,
lacerta, lupo ceruario, ac curiose sis obliuiosior, adeo mentē has
bes cymerijs tenebris atriorē. Nō forsā culmos excutiā in eos,
qui albis affectāt equis precedere. Quiq; tuo ipsi⁹ exemplo de
terreantur ab huiuscemodi inertia. Optimū est aliena bene vti
insania, Iuxta carmē illud vulgi sermone protritū. Felix quē fa
ciunt aliena pericula cautum. Vale.

ARGVMENTVM EPISTOLE. .IX.

Quo ideo epistolas scribat adagijs scatentes, quia
paucis magna & moralia complectuntur.

Nodum Andrea si in scyrpo queris, & apinas, tricasq;
inuestigas cū a me petis, cur eplās scribā vndiq; ada
gijs scatentes, vixq; ab Apolline intelligibiles, Iuxta
epigrāmaticū illud. Nō auctore tuis opus est, sed Apolline ver
bis, silū disrupā mansumq; in os inferā. Posteaq; māne lallare,
& buas atq; papas infantiliter balbutire non desinis. Ne scilicet
videaris aquā ex pumice, aut ab asino lanā postulare, linūq; lino
cōnectere, & ab eo velle nandi modū ediscere, qui nunq; vl' cor
tice vel vesica natauerit. Ego (vt scias) non consulto scribendi
stylū obscuro, vt tenebras iudicib⁹ offundā, sicut & Nigidius fi
gulus & Heraclit⁹ Ephest⁹ de industria fecere. Ille vulgo culpa
tus est, hic Scotiuos cognoīatus, ob imodicā scilicet quā affecta
uit intelligendi cecitatem. Sed ne claudi more pilam tenere
censear, tentandū esse orbitā duxi, nulli haftenus protritā que
me quoq; possim Tollere humo, victorq; virū volitare p ora.

B iij

Ingenerosum est (vt ait **Seneca**) sapere solū ex cōmētario **Nu-**
lum certe preuiū sequor, vel pessimū vel optimū, ducē me ipm
habeo **Publicā** viā per ambulat, vel occecatus **Phyneus**, nō vtē
dum est aliorū filo, nā crede bis posita (vt grecorū parocmia fer
tur) mors est. Si non detur cacumen ascendere, laus erit radici
non adhesisse, In magnis (vt inquit **Propertius**) & voluisse sat
est. Quid vtilius habes prouerbis, que succosa breuitate vberi
orem sensum, moralemq; disciplinā cōplectuntur? Prout egit
& **Salamon**, quem refert **Hieronimus** adagijs vite instituta cō
posuisse. Ille vna, ego alia incedo via. Prouerbia talpis tenebri
osa, lyncibus perspicua. Nihil est dedalo inuiū, nihil decocto in
expertū, nihil alchimēidi impenetrabile, Sagax canis latentem
ferā odorat. Debet oratio, qua & **Stoici** utebantur tāquā pun
ctum esse, cui nec addi quicquā nec diminui queat, quo ludat
extra omnē aliorū aleam. Non inficior **Ciceronis** ingeniū **Ros**
mano īperio par fuisse latineq; facundie pomeriū protulisse, tñ
a caluo attritus, a **Bruto** ebumbis vtpote superuacaneus ener
uatusq; nuncupatur. Nonne angustū est legis scriptū, Interpre
ratio aut latissima? Palmā obtinet, qui mare concha includit.
Ceterū discipulus haud quāq; improbandus est, qui quod ig
norat sciscitet, preferens aliena verecunde discere (vt facere **Pla**
to consueuerat) quā sua impudenteringere **Ne Hieronimus** cū
stomacho loquat, scire quod nescias. Acum inuenit, qui acum
querit, viā qui nescit, qua deueniat ad mare, eum oportet amnē
querere comitē sibi, Quisquis manibus pedibusq; adnititur ve
ritatem in profundo (vt voluit **Heraclitus**) demersam indaga
re, necesse est doctore vti **Sibylla Phebeo** numie destituta, mus
scum interroget, neq; indocto se cōmittat. Nam si cecus cecum
duxerit, ambo in foueam deciderint. Rara profectio auis est, eū
fieri magistrum, qui nunquā manū ferule subduxerit. Tametsi
Manli senator **L. Apuleus**, **Syffariō** statuarius & diuus quoq;
Augustinus insignes doctore nullo fuerunt. Ver non vna hy
rundo, nec estatem calidus vnus dies effecit. Vale.

Faussti Poete Regij carmen in obitu Guidonis Rupe
fortis Francie Cancellarij nunquam satis laudati.

Corripit heu vulso fortis munimime rupes
Qua sedes clarij stabat amena chori
Gratam iterum toto sedem quesuit in orbe
Nec compos voti est musa nouena sui
Alta igitur raptum sequitur super astra Guidonem
Hinc ceca, extincto lumine, terra iacet.

Idem de eodem.

Haud nouit forti thesaurum rupe latentem
Proh ceco ignauis pectore gallus erat
Muciber irato fossis ioue iussus ab antris
Extulit in superos deposuitque polos
Assequitur tanto rectos pro munere gressus
Vnde fit idalie gratior ille dee
Nec curat (tanta est directi gratia) tali
Martia lasciuo membro fouere sinu
Amissum infelix thesaurum gallia deflet
Sed que tarda venit, vana querela venit

Idem de Ioanne Ganco Guidonis Rupe
fortis quod dignissimo successore.

Ecquis palladia subnixus mente negabit
Omnibus alternas rebus inesse vices
Ecce iterum lux est tenebroso reddita mundo
Et redit amoto pristina forma chao
Sed nulla est franca tellus illustrior ora
Tanta relucens lumina solis habet
Nam meus astrigero Ganeus ab ore retraxit
Francia laurigeras in loca sancta deas
Quas secum insignis france moderator habene
Duxerat in superas Guido beatus opes
In noua sic abiit conuersus gaudia meror
Nec minor est francis fama renata plagis
Duret Ioannes ceruo viuacior ipso
Lumine ne rursus terra sit orba suo.

Lipsie in aedibus Valentini Schumañ.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or German, arranged in several columns. The text is mirrored across the page, suggesting bleed-through from the reverse side. The script is dense and difficult to decipher due to fading and the angle of the page.

1533 77

AB 1533 77

ULB Halle
002 403 617

3

56

Amor mundi in fugam hinc in illuc.

[Marginal notes in a smaller hand, partially obscured by the color chart]

[Marginal notes in a smaller hand, partially obscured by the color chart]

Veneris pluma venio tandem fugientia sequenti

P. Fausti Andrelini Forolimensis
 Poetae Laureati atq; oratoris clarissimi Epistolae puerbiales
 cu suis argumentis longe lepidissime, nec misententiose.

P. Fausti ad illustre Franciae Cancellarium Guidone Rupeforte epigramma.

Hactenus antiqua strinxi, noua carmia lege
 Nunc laxo certis verba ligata modis.
 Fastidita petit varium mea musa palatum
 Non vno est semp mensa paranda cibo.
 Primū igitur parui fructum donamus agelli
 Crescat vt auxilio copia larga tuo
 Si forte aspirans de rupe Fauonius adsis,
 Cornua foeturae plena recentis erunt.

[Decorative border with floral and geometric patterns]

[Bottom marginal notes in a smaller hand]

[Marginal notes in a smaller hand]

[Marginal notes in a smaller hand]

6

5